

بازیگران «باران نم نم خواهد بارید» معرفی شدند

بازیگران نمایش «باران نم نم خواهد بارید» به نویسندگی شهرام احمدزاده و کارگردانی تارا برزی برای اجرا در تماشاخانه استاد عزت‌الله انتظامی خانه هنرمندان ایران معرفی شدند.

زهرا پرهون، فروزان حسینی و محمد دهملائی، بازیگرانی هستند که از دهم تیر در این اثر نمایشی به ایفای نقش می‌پردازند. نمایش «باران نم نم خواهد بارید»، اقتباسی نمایشی از جهان رازآلود و تامل برانگیز هاروکی موراکامی است که روایتی از حافظه، فقدان و مرز باریک میان زندگی و مرگ را به نمایش می‌گذارد.

تهیه‌کنندگی این اثر برعهده موسسه هنر نمایش ایفا است و آرش دادگر، نویسنده، بازیگر و کارگردان نام‌آشنای تئاتر در این نمایش به عنوان مشاور کارگردان حضور دارد.

صباخبر

«راحت بخواب» منتشر شد

در آستانه مراسم تشییع پیکر رهبر شهید، نمانهنگ حماسی و عاطفی «راحت بخواب» بانوای مجتبی رضوانی منتشر شد. به گفته سازندگان پروژه این اثر که با حال و هوای حماسی و عاطفی تولید شده، تصویری از پیوند عمیق تاریخی

مردم با ولایت را در شرایط کنونی به نمایش می‌گذارد. نمانهنگ «راحت بخواب» با بهره‌گیری از تصاویر آرشیوی از حضور پرشور مردم در صحنه‌های مختلف و لحظات دلننگی اقصا گوناگون جامعه، به بازخوانی تعهد نسل‌های مختلف به مسیر ترسیم شده توسط حضرت آیت‌الله‌العظمی شهید خامنه‌ای (رضوان الله علیه) می‌پردازد. این اثر با تأکید بر محورهای «استقامت»، «وفاداری» و «عدم سازش با دشمن»، پاسخی به فضای غبارآلود تهدیدات بیگانگان است.

مه‌ر

گفت‌وگو با پوریا جلال‌وندی کارگردان پرفورمنس «جاگات»

در پرفورمنس معنا اهمیتی ندارد

با رخدادها و بحران‌های مختلفی روبه‌رو بوده‌ایم؛ از اتفاقات سال ۱۳۹۸، تورم، افزایش قیمت بنزین و همه‌گیری کرونا گرفته تا رخداد‌های سال ۱۴۰۱ و جنگ، انگار تلاطم به بخشی از زیست ما

پوریا جلال‌وندی کارگردان پرفورمنس «جاگات» که این شب‌ها در تماشاخانه خورشید روی صحنه است، درباره مضمون این اثر بیان کرد: «جاگات» به معنای هر چیزی است که در حال تغییر و حرکت است و به گمان من، خود این واژه می‌تواند مضمون اجرای ما را توضیح دهد. اساساً در مواجهه با پرفورمنس، مسئله معنای شکل متعارف آن برای ما اهمیت ندارد، زیرا زمانی که کلام و روایت را از یک فرم اجرایی حذف می‌کنیم، از همان ابتدا با مخاطب قراردادی نانوشته می‌بندیم که قرار نیست در این اجرا با داستان یا معنایی مشخص روبه‌رو شود.

وی تأکید کرد: پرفورمنس «جاگات» به هیچ عنوان در پی ارائه مانیفست یا اعلام معنایی مشخص نیست. تلاش کرده‌ایم اتمسفری خلق کنیم که در آن، احساسات و عواطفی شکل بگیرد و ادامه این مسیر توسط خود مخاطب تکمیل شود.

این کارگردان درباره ضرورت تجربه‌گرایی در تئاتر گفت: فکر می‌کنم در عصری زندگی می‌کنیم که ناچاریم مدام خودمان را به‌روز کنیم و هنر هم از این قاعده مستثنی نیست. باید به سمت تغییر نگرش و استفاده از شیوه‌های مدرن‌تر حرکت کنیم و به خلق تجربه‌های تازه عادت داشته باشیم. ذائقه مخاطب و محصولات هنری رابطه مستقیمی با یکدیگر دارند. تا زمانی که مدام آثار تکراری و سنتی تولید کنیم، نه به بدنه تئاتر اجازه رشد می‌دهیم و نه زمینه تغییر ذائقه مخاطب را فراهم می‌کنیم.

جلال‌وندی درباره شرایط اجتماعی و تأثیر آن بر فعالیت‌های هنری اظهار کرد: در حدود ۱۰ سال اخیر، همواره

مه‌ر

تبدیل شده است. در این شرایط بیشتر به این مصراع فکر می‌کنم که «موجیم که آسودگی ما عدم ماست»

وی ادامه داد: نگاه ما این نیست که یک اجرا قربانی شرایط باشد یا قرار باشد راهگشای همه مسائل شود. دست‌کم در گروه «بوژان» چنین ذهنیتی نداریم. طبیعی است اگر شرایط کشور آرام‌تر و بی‌اتنا تر باشد، روند فعالیت‌های هنری نیز نتیجه بهتری خواهد داشت اما واقعیت موجود را پذیرفته‌ایم و با وجود همه دشواری‌ها تلاش می‌کنیم مسیرمان را ادامه دهیم. کارگردان «جاگات» درباره بازخورد مخاطبان توضیح داد: استقبال از اجرا برای خود ما جالب بود، زیرا تصور رایجی وجود دارد که آثار آوانگارد یا اجراهای غیرمتعارف تنها برای مخاطبان خاص و افرادی با دانش هنری قابل درک هستند اما تجربه ما خلاف این موضوع را نشان داد. برای نمونه، خانواده‌ای همراه با دختر هفت‌ساله‌شان به تماشای اجرا آمده بودند و این کودک ارتباط بسیار خوبی با اثر برقرار کرده بود؛ موضوعی که برای خود مانیز شگفت‌انگیز بود.

جلال‌وندی در ادامه درباره دلایل خود برای انتخاب این شکل اجرایی تصریح کرد: حتی گاهی احساس می‌کنم کلمات خود منشأ سوءتفاهم می‌شوند و در شرایط امروز نیز انگار از انبوه کلمات خسته شده‌ایم. به همین دلیل، زمانی که ارتباطی صرفاً از طریق بدن، حرکت، احساس و عاطفه شکل می‌گیرد، تأثیر عمیق‌تری بر مخاطب می‌گذارد و ما این موضوع را در بازخورد بسیاری از تماشاگران مشاهده کرده‌ایم.

وی در پایان گفت: البته گروهی از مخاطبان نیز از نبود روایت یا معنای مشخص در اجرا گلایه دارند اما ما در «جاگات» تلاش می‌کنیم به جای ارائه پاسخ، یک پرسش و علامت سؤال در ذهن مخاطب ایجاد کنیم و اگر به این هدف برسیم، احساس می‌کنیم اجرای موفق داشته‌ایم.

وادی خدیدا

گلاسنگ

